

Sygn. akt III U 641/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Rogalska-Ciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 maja 2013r. w O.

sprawy z odwołania B. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27 czerwca 2011r. **nr** I- (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

/-/na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji B. L. Sąd Apelacyjny w Białymstoku,

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 27.02.2014r., sygn. akt III AUa 1223/13:

oddala apelację.

/-/na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt IIIU 641/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.06.2011r. znak I- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił B. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji B. L. wniosła o jej zmianę wskazując, że występujące u niej schorzenia kręgosłupa, stawów, łuszczyca oraz zakażenie gronkowcem powodują niezdolność do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o oddalenie odwołania wskazując, że w dniu 14.03.2011r. B. L. złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 27.06.2011r. odmówiono jej prawa do

tego świadczenia, bowiem zarówno lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 28.03.2011r., jak i Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 15.06.2011r. ustalili, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.06.2011r. ZUS odmówił B. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy uznając, iż nie jest ona niezdolna do pracy. Jest to już kolejna decyzja odmawiająca jej renty.

Z akt rentowych wynika, że B. L. w okresie od 04.09.1995r. do 28.02.2002r. pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Następnie decyzją z dnia 18.11.2002r. ZUS wstrzymał jej dalszą wypłatę świadczenia, bowiem lekarz orzecznik ZUS uznał ją za zdolną do pracy.

Z akt rentowych wynika również, że B. L. składała kolejne wnioski o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na skutek wniosku złożonego w dniu 17.12.2003r. ZUS w dniu 19.01.2004r. odmówił jej prawa do renty, bowiem lekarz orzecznik ZUS uznał ją za zdolną do pracy. Odwołanie B. L. od tej decyzji zostało w sprawie III 301/04 oddalone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 24.06.2004r. a Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 04.02.2005r. oddalił apelację odwołującą.

Także na skutek wniosku B. L., złożonego w dniu 10.05.2005r., została w dniu 16.09.2005r. wydana decyzja odmowna, B. L. od tej decyzji wniosła odwołanie w sprawie IIIU 1165/05, cofnęła je jednak i Sąd Okręgowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 10.01.2006r. umorzył postępowanie w sprawie.

Następny wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy odwołująca złożyła w dniu 08.03.2006r., a po jego rozpoznaniu decyzją z dnia 28.07.2006r. odmówiono jej prawa do tego świadczenia. Odwołanie B. L. od w/w decyzji zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 06.09.2007r. w sprawie IIIU 818/06. Na skutek apelacji odwołującej Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 10.06.2008r. oddalił apelację.

Również na skutek kolejnego wniosku, złożonego w dniu 14.03.2008r., organ rentowy w dniu 30.07.2008r. wydał decyzję odmowną, a odwołanie B. L. od w/w decyzji zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 05.03.2010r. w sprawie IIIU 700/08. Na skutek apelacji odwołującej Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 24.09.2010r. oddalił apelację.

W dniu 14.03.2011r. B. L. złożyła po raz kolejny wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 27.06.2011r.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji ZUS z dnia 27.06.2011r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła

zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS i Komisja lekarska ZUS.

Zgodnie zaś z art. 58 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (art. 58 ust. 2).

Na okoliczność występowania niezdolności do pracy odwołującej Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii i chorób zakaźnych.

Biegli z zakresu: neurologii A. G., ortopedii M. R., kardiologii K. S. i chorób zakaźnych L. K. (1) - w opinii nadesłanej w dniu 11.10.2011r., po przeprowadzonym w dniu 27.08.2011r. badaniu odwołującej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jej zdrowia, zdiagnozowali u niej: zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo krzyżowego z dyskopatią na poziomie C6/C7, (...) - S1 bez objawów korzeniowych rozciągowych bez istotnego upośledzenia funkcji układu ruchu, zaburzenia rytmu serca w wywiadzie, wole guzowate w okresie eutyreozy i łuszczycę bez zapalenia stawów w przebiegu choroby, chorobę wrzodową dwunastnicy i chorobę refleksową przełyku. Zdaniem biegłych w/w schorzenia nie powodują niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że odwołująca jest prawidłowej budowy ciała z wydolnym układem krążeniowo - oddechowym oraz kostno - stawowym, nie stwierdza się obecnie zaburzeń rytmu serca. Wskazali, że także w badaniu neurologicznym nie stwierdzili cech niedowładów, objawy korzeniowe rozciągowe są ujemne, brak jest cech uszkodzenia układu nerwowego, ruchomość stawów kręgosłupa i stawów jest prawidłowa, stawy są bez obrzęków i nie ma podstaw do rozpoznania zapalenia stawów w przebiegu łuszczycy. Zdaniem biegłych zmiany łuszcycowe wymagają leczenia farmakologicznego i stosowania maści, ale nie upośledzają zdolności do zarobkowania. W ich ocenie stan zdrowia odwołującej w obecnym stadium zaawansowania chorób czyni ją zdolną do pracy zarobkowej, zgodnie z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowej. W okresach zaostrzeń choroby wskazane jest zaś odsunięcie od pracy w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Zastrzeżenia do w/w opinii biegłych wniosła B. L. podnosząc, że podczas badania lekarz stwierdził łuszcycowe zapalenie stawów, a w opinii nie ma takiej diagnozy (k. 28a.s.).

Biorąc pod uwagę w/w zastrzeżenia Sąd na rozprawie w dniu 08.02.2012r. przesłuchał odwołującą, która wyjaśniła, że ma wykształcenie rolnicze, pracowała w (...) Zakładach (...) przy maszynie odbierając wyprodukowane worki, w Zakładach (...) i w banku jako sprzątaczką oraz w Kółku Rolniczym jako dyspozytor.

Na rozprawie tej Sąd dopuścił dowód z łącznej opinii biegłych z zakresu endokrynologii, dermatologii, laryngologii neurologii i kardiologii celem wskazania czy w dacie składania wniosku o rentę odwołująca była chociażby częściowo niezdolna do pracy, a jeśli tak, to czy jest to niezdolność stała czy okresowa.

Biegła endokrynolog E. K. w opinii z dnia 13.03.2012r. stwierdziła u odwołującej wole guzkowe obojętne i wskazała, że schorzenie to nie powoduje niezdolności do pracy. Biegła dodała, że B. L. od wielu lat ma powiększoną tarczycę z guzkami, leczona była tabletkami, których nazw nie pamięta, obecnie nie otrzymuje żadnych leków. W USG tarczycy wykonanym w 2012r. tarczyca jest niepowiększona, ma niejednorodną echogeniczność i w prawym płacie znajdują się 3 guzki,

największy 10x9x8 mm, w którym podczas (...) nie znaleziono zmian podejrzanych a główne dolegliwości odwołującej to uczucie dławienia w okolicy szyi i kołatania serca. Biegła zaznaczyła, iż w badaniu przedmiotowym tarczyca jest niewyczuwalna, bez szmeru naczyniowego, akcja serca miarowa, tony akcentowane prawidłowo.

Biegły laryngolog M. P. (1) w opinii z dnia 23.03.2012r. stwierdził u odwołującej przewlekłe zapalenie przewodów słuchowych zewnętrznych z przytępieniem słuchu w uchu lewym i osłabieniem słuchu prawostronnym. Biegły wskazał, iż odwołująca skarży się na niedosłuch obustronny od wielu lat i nawracające stany zapalne przewodów słuchowych zewnętrznych, od wielu lat leczy się z powodu łuszczycy i laryngologicznie okresowo w Poradni Laryngologicznej w C. z powodu nawracających stanów zapalnych przewodów słuchowych zewnętrznych. Biegły zaznaczył, iż kontakt słowny z otoczeniem odwołująca ma zachowany i nie używa aparatu słuchowego. Badaniem wzornikowym laryngologicznym u odwołującej z odchyłen od stanu prawidłowego biegły stwierdził złuszczenie i zmiany zapalne skóry przewodów słuchowych zewnętrznych. Biegły dodał, iż badanie słuchu audiometryczne wykazuje ubytek słuchu w zakresie częstotliwości 500Hz- 3000Hz w UP = 37 dB a w UL = 65 dB.

Zdaniem biegłego B. L. wymaga okresowej kontroli laryngologicznej ambulatoryjnej w okresach zaostrzenia zmian łuszczycowych w uszach zewnętrznych, ze względów profilaktycznych przeciwwskazana jest praca w hałasie, lecz odwołująca z przyczyn laryngologicznych nie jest przynajmniej częściowo niezdolna do pracy.

Również biegły kardiolog J. K. w opinii z dnia 23.03.2012r. stwierdził, że B. L. nie jest niezdolna do pracy. W uzasadnieniu wskazał, że wykonywane kontrolne, spoczynkowe elektrokardiogramy są prawidłowe. Wykonana w 2007r. elektrokardiograficzna próba wysiłkowa przy obciążeniu 4,3 MET i limicie tętna nie ujawniła cech typowych dla niewydolności wieńcowej, bez reakcji nadciśnieniowej a w kolejnych latach nie powtarzano elektrokardiograficznego testu wysiłkowego, zaś odwołująca nie przedstawiła innych badań dodatkowych, na podstawie których można byłoby ocenić aktualny stan układu krążenia.

Biegły zaznaczył, iż w badaniu przedmiotowym stwierdził prawidłowe ciśnienie tętnicze, nie obserwował innych istotnych, przedmiotowych odchyłen w zakresie swojej specjalności, odwołująca jest wydolna krążeniowo. W ocenie biegłego B. L. z przyczyn kardiologicznych wymaga dalszego nadzoru i leczenia, lecz nie spełnia kryteriów niezdolności do pracy.

Również biegły z zakresu neurologii, B. Z., w opinii z dnia 13.03.2012r. stwierdził, iż z punktu widzenia neurologicznego wnioskodawczyni nie spełnia kryterium przynajmniej częściowej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu biegły wskazał, że w aktualnym badaniu neurologicznym nie stwierdził wyraźnych objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego, stwierdził zaś w części badania elementy postawy czynnościowej.

Zdaniem biegłego z punktu widzenia wyłącznie neurologicznego odwołująca nie jest niezdolna do pracy. W ocenie biegłego zgłaszane bóle wielostawowe być może są związane ze zmianami zwyrodnieniowymi, ale nie może stwierdzić, czy są one uwarunkowane przewleklą łuszczycą, zaś z dokumentacji lekarskiej nie wynika aby poza sugestiami takie rozpoznanie było stawiane. Biegły dodał, iż aktualnie zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa są bez cech zajęcia układu nerwowego, dlatego odwołująca jest zdolna do pracy.

Biegła z zakresu dermatologii M. P. (2) w opinii z dnia 31.05.2012r. wskazała, że badaniem klinicznym stwierdziła ogniska łuszczycy na skórze owłosionej głowy, w okolicach krzyżowej, na łokciach, na rękach wysuszenie skóry bez zmian płytek paznokciowych, na stopach pojedyncze blaszki łuszczycowe na bocznych powierzchniach stóp. Biegła rozpoznała u odwołującej łuszczycę zwykłą o niewielkim nasileniu zmian oraz nosicielstwo gronkowca bez zmian czynnych i wskazała, że z przyczyn dermatologicznych nie stwierdza niezdolności do pracy odwołującej.

W łącznej opinii z dnia 20.06.2012r. biegli: endokrynolog E. K., laryngolog M. P. (1), kardiolog J. K., neurolog B. Z. i dermatolog M. P. (2) wskazali, że B. L. nie jest niezdolna do pracy. Stwierdzone u niej schorzenia: wole guzkowe obojętne, przewlekłe zapalenie przewodów słuchowych zewnętrznych z przytępieniem słuchu w uchu lewym i z osłabieniem słuchu prawostronnym, stenokardia do obserwacji, łuszczyca zwykła o średnim nasileniu, zakażenie przewlekłe gronkowcem złocistym oraz zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bez zespołu neurologicznego i naczynioruchowe bóle głowy wymagają dalszego nadzoru i leczenia, lecz odwołująca nie spełnia kryteriów niezdolności do pracy.

Biegli dodali, że z uwagi na zgłaszane skargi oraz fakt przebycia dwóch operacji ginekologicznych wnioskuje o zbadanie odwołującej przez biegłego ginekologa

Uwzględniając powyższy wniosek Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ginekologa T. S..

Biegły w opinii z dnia 20.10.2012r. wskazał, że u B. L. stwierdził stan po usunięciu prawych przydatków, amputacji szyjki macicy, stan po cholecysektomii laparoskopowej oraz wysiłkowe nietrzymanie moczu. Jego zdaniem schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy, zgłaszane dolegliwości związane z nietrzymaniem moczu można skutecznie leczyć farmakologicznie lub operacyjnie.

Zastrzeżenia do w/w opinii biegłych złożyła odwołująca. W pismach z dnia 12.01.2012r. i z dnia 14.01.2013r. wniosła o dopuszczenie dowodu z ustnych opinii uzupełniających biegłych: z zakresu chorób zakaźnych L. K. (2), dermatologii M. P., laryngologii M. P. (1) i ginekologii T. S..

Sąd uwzględnił powyższy wniosek co do biegłych T. S. i M. P..

Biegły T. S. na rozprawie w dniu 26.02.2013r., składając ustną opinię uzupełniającą, podtrzymał swą opinię pisemną. Dodał, iż u odwołującej są objawy wysiłkowego nietrzymania moczu i obniżenie przedniej ściany pochwy, a oba schorzenia nie są przeciwwskazaniem do pracy, gdyż można je wyleczyć. Wyjaśnił, że nietrzymanie moczu leczy się w sposób uzależniony od przyczyny tego schorzenia, tj. albo farmakologicznie, albo zabiegowo, lecz do tego potrzebna jest diagnostyka, czyli badanie urodynamiczne, zaś odwołująca nie przedstawiła takiego badania, obniżenie pochwy bardzo dobrze poddaje się natomiast leczeniu zabiegowemu. Biegły wskazał również, że są 3 postacie nietrzymania moczu: wysiłkowe, parcia nagłące i postać mieszana, a która postać występuje u odwołującej można stwierdzić po wykonaniu badania urodynamicznego, ponieważ zaś nie ma takiego badania, nie jest też w stanie wskazać stopnia zaawansowania nietrzymania moczu.

Również biegła M. P. (2), składając opinię ustną na rozprawie w dniu 17.04.2013r., podtrzymała swą opinię pisemną. Biegła odnosząc się do twierdzeń odwołującej, iż występuje u niej łuszczyca stawowa, a nie łuszczyca zwykła podała, iż jej zdaniem u odwołującej występuje łuszczyca zwykła. Wskazała, iż sporządzając opinię, nie miała żadnych dokumentów stwierdzających, że zmiany u odwołującej występują w stawach, a żeby stwierdzić, iż występuje łuszczyca stawowa, trzeba przeprowadzić odpowiednie badania i potrzebna jest opinia reumatologa. Zdaniem biegłej sam fakt, że odwołującej dokuczają bóle stawowe rąk, nóg oraz kręgosłupa, nie świadczy o tym, że występuje łuszczyca stawowa, gdyż bóle te mogą być skutkiem zmian zwyrodnieniowych. Biegła po okazaniu wyniku badania radiologicznego rąk odwołującej podała, że zmiany opisane w tym wyniku badania nie mają charakteru zmian łuszczykowych, ale są to zmiany typu zwyrodnieniowego. Biegła ostatecznie wskazała również, że aby stwierdzić, jaki rodzaj łuszczycy występuje u odwołującej należy przeprowadzić odpowiednie badania i potrzebna jest opinia reumatologa i dermatologa.

Sąd na rozprawie w dniu 28.05.2013r. na podstawie art. 217 § 3 kpc oddalił natomiast wniosek B. L. o dopuszczenie dowodu z ustnych opinii uzupełniających biegłych z zakresu chorób zakaźnych L. K. (2) i laryngologii M. P. (1). Uznał bowiem, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ocenę odwołania.

W ocenie Sądu B. L. nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dlatego jej odwołanie od decyzji z dnia 27.06.2011r. nie jest zasadne.

Podstawową przesłanką wymaganą do przyznania prawa do renty jest stwierdzenie niezdolności do pracy oraz powstanie tej niezdolności we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zaskarżona decyzja została wydana wskutek wniosku B. L., złożonego w dniu 14.03.2011r.

Z treści zaskarżonej decyzji z dnia 27.06.2011r. wynika, iż podstawą odmowy przyznania odwołującej renty było stwierdzenie przez lekarza orzecznika ZUS i komisję lekarską ZUS, iż nie jest ona niezdolna do pracy. Z dokumentacji zawartej w aktach ZUS wynika, iż B. L. nie prowadziła działalności gospodarczej i nie miała zawartych umów cywilnoprawnych.

Dla uwzględnienia odwołania B. L. zobowiązana była więc wykazać, iż jest osobą niezdolną do pracy, a jej niezdolność powstała w okresie zatrudnienia, okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych lub innym okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym. W ocenie Sądu odwołująca nie wykazała żadnej z tych przesłanek.

Na okoliczność stanu zdrowia B. L. Sąd w toku postępowania dwukrotnie dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy. Byli to biegli z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii, chorób zakaźnych, dermatologii, laryngologii i ginekologii.

Biegli z pierwszego zespołu, tj. biegli z zakresu neurologii A. G., ortopedii M. R., kardiologii K. S. i chorób zakaźnych L. K. (1) stwierdzili, że żadne ze schorzeń występujących u odwołującej nie powoduje niezdolności do pracy.

Również wchodzący w skład drugiego zespołu biegli z zakresu: endokrynologii E. K., laryngologii M. P. (1), dermatologii M. P., kardiologii J. K., neurologii B. Z. i ginekologii T. S. stwierdzili, iż występujące u B. L. schorzenia: wole guzkowe obojętne, przewlekłe zapalenie przewodów słuchowych zewnętrznych z przytępieniem słuchu w uchu lewym i z osłabieniem słuchu prawostronnym, stenokardia, łuszczyca, zakażenie gronkowcem złocistym, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz wysiłkowe nietrzymanie moczu nie powodują niezdolności do pracy.

Sąd podziela w/w wnioski biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii, chorób zakaźnych i endokrynologii. Zostały one sformułowane przez dwa niezależne zespoły biegłych. Przez pierwszy zespół biegłych z tych specjalności B. L. była badana w dniu 27.08.2011r., a przez drugi w marcu 2012r., a więc po upływie kilku miesięcy. Wnioski biegłych opierają się na wynikach badań przedmiotowych odwołującej oraz wynikach badań znajdujących się w złożonej do akt dokumentacji medycznej. Biegli powołują się w szczególności na fakt, iż w badaniu przedmiotowym nie stwierdzili objawów korzeniowych, objawów ubytkowych ruchowych ani czuciowych, funkcja ruchowa kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego była zachowana. W kończynach górnych i dolnych biegli stwierdzili ruchy czynne i bierne w stawach zachowane w pełnym zakresie, nie stwierdzili zaników mięśniowych i zaburzeń czucia powierzchniowego, brak było też cech uszkodzenia układu nerwowego. Biegli powoływali się również na fakt, iż nie stwierdzili u odwołującej obrzęków stawów, dlatego nie ma podstaw do rozpoznania zapalenia stawów w przebiegu łuszczyca. W zakresie schorzenia kardiologicznego biegli powoływali się na wyniki próby wysiłkowej, które nie wykazały istotnych odchyłeń oraz na fakt, iż odwołująca jest wydolna krążeniowo. Biegła endokrynolog powoływała się zaś na wyniki badania przedmiotowego odwołującej, w czasie którego nie stwierdziła istotnych odchyłeń od normy oraz na wyniki badania USG tarczycy z 2012r., w którym stwierdzono wprawdzie istnienie guzków, lecz jednocześnie nie stwierdzono zmian onkologicznych.

Sąd podzielił też wnioski opinii biegłego z zakresu laryngologii M. P. (1). Także i ten biegły w opinii powoływał się na wyniki badania przedmiotowego oraz wyniki badania audiometrycznego słuchu. Z opinii jednoznacznie wynika, że biegły uwzględnił fakt, iż odwołująca cierpi na nawracające stany zapalne przewodów słuchowych zewnętrznych, bowiem biegły stwierdził złuszczenie i stany zapalne skóry przewodów słuchowych zewnętrznych. Biegły stwierdzając

zdolność do pracy odwołującej powoływał się jednak na fakt, iż ubytek słuchu u odwołującej jest niewielki, kontakt słowny z otoczeniem ma ona zachowany i nie używa aparatu słuchowego.

Wprawdzie B. L. kwestionowała opinie biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, kardiologii, laryngologii i chorób zakaźnych, jej zastrzeżenia nie zostały jednak potwierdzone żadnymi konkretnymi dowodami, dlatego zdaniem Sądu wynikają z subiektywnych odczuć odwołującej.

Ponieważ biegli uwzględnili zarówno rodzaj występujących u B. L. schorzeń i ich nasilenie, Sąd podzielił w/w wnioski i uznał, że schorzenia kardiologiczne, schorzenie kręgosłupa, stawów, tarczycy i schorzenie laryngologiczne nie powodują niezdolności do pracy odwołującej.

Poza sporem jest, że B. L. cierpi również na łuszczycę i wysiłkowe nieotrzymanie moczu. W zakresie tych schorzeń Sąd dysponował opiniami biegłych z zakresu dermatologii i ginekologii.

Biegli dermatolog M. P. i ginekolog T. S. w opiniach pisemnych stwierdzili, iż występujące u B. L. schorzenia nie powodują niezdolności do pracy.

Biegły T. S. składając opinię ustną przyznał jednak, iż sporządzając opinię nie dysponował wynikiem badania urodynamicznego, ponieważ odwołująca nie złożyła takiego badania, a ma ono istotne znaczenie, gdyż dopiero po jego wykonaniu będzie w stanie stwierdzić, która postać nietrzymania moczu występuje u odwołującej i będzie mógł wskazać stopień zaawansowania nietrzymania moczu.

Także biegła dermatolog M. P. (2) w ustnej opinii uzupełniającej odnosząc się do zastrzeżeń odwołującej wskazała, że ostatecznie w kwestii tego, czy u B. L. występuje łuszczycza stawowa, czy łuszczycza zwykła powinien wypowiedzieć się w opinii łącznej biegły reumatolog i dermatolog, po przedstawieniu przez odwołującą wyników badań radiologicznych, badania RTG lub USG.

W konsekwencji Sąd uznał, że opinie biegłych z zakresu ginekologii i dermatologii są niepełne, a dla ostatecznej oceny wpływu łuszczycy i wysiłkowego nietrzymania moczu na zdolność do pracy odwołującej konieczne byłoby wykonanie dodatkowych badań i jeszcze jedna opinia biegłych z zakresu reumatologii i dermatologii oraz ginekologii.

Wprawdzie B. L. złożyła do akt wynik badania urodynamicznego oraz wyniki badania kręgosłupa, barku i stawów, lecz Sąd ostatecznie nie dopuszczał dowodu z kolejnej opinii biegłych z zakresu reumatologii i dermatologii oraz ginekologii.

Sąd uznał bowiem, że nawet gdyby kolejna opinia stwierdzała niezdolność do pracy odwołującej, nie spowodowałoby to zmiany zaskarżonej decyzji z dnia 27.06.2011r. i przyznania jej renty.

W sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sądu (wyrok SN z dnia 6 września 2000r., II UKN 685/99).

Z akt rentowych odwołującej wynika, iż decyzja z dnia 27.06.2011r. jest piątą w kolejności decyzją odmawiającą B. L. renty.

Z akt rentowych wynika, że B. L. w okresie od 04.09.1995r. do 28.02.2002r. pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Następnie decyzją z dnia 18.11.2002r. ZUS wstrzymał jej dalszą wypłatę świadczenia, bowiem lekarz orzecznik ZUS uznał ją za zdolną do pracy.

Z akt rentowych wynika również, że B. L. składała kolejne wnioski o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na skutek wniosku złożonego w dniu 17.12.2003r. ZUS w dniu 19.01.2004r. odmówił jej prawa do renty, bowiem lekarz orzecznik ZUS uznał ją za zdolną do pracy. Odwołanie B. L. od tej decyzji zostało w sprawie III 301/04 oddalone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 24.06.2004r. a Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 04.02.2005r. oddalił apelację odwołującej.

Także na skutek wniosku B. L., złożonego w dniu 10.05.2005r., została w dniu 16.09.2005r. wydana decyzja odmowna, B. L. od tej decyzji wniosła odwołanie w sprawie IIIU 1165/05, cofnęła je jednak i Sąd Okręgowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 10.01.2006r. umorzył postępowanie w sprawie.

Następny wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy odwołująca złożyła w dniu 08.03.2008r., a po jego rozpoznaniu decyzją z dnia 28.07.2006r. odmówiono jej prawa do tego świadczenia. Odwołanie B. L. od w/w decyzji zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 06.09.2007r. w sprawie IIIU 818/06. Na skutek apelacji odwołującej Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 10.06.2008r. oddalił apelację.

Również na skutek kolejnego wniosku, złożonego w dniu 14.03.2008r., organ rentowy w dniu 30.07.2008r. wydał decyzję odmowną, a odwołanie B. L. od w/w decyzji zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 05.03.2010r. w sprawie IIIU 700/08. Na skutek apelacji odwołującej Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 24.09.2010r. oddalił apelację.

W dniu 14.03.2011r. B. L. złożyła po raz kolejny wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 27.06.2011r.

Biorąc pod uwagę w/w niesporny stan faktyczny należy uznać, iż w niniejszym postępowaniu (...) 641/11 najwcześniejszą datą powstania niezdolności do pracy może być dzień 06.03.2010r., tj. pierwszy dzień po ostatnim wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

Przepis art. 316 § 1 kpc stanowi bowiem, iż Sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W sprawach o rentę Sąd może także przyznać świadczenie jeżeli warunki je uzasadniające zostały spełnione po wydaniu zaskarżonej decyzji. W sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy nie jest wyłączone orzekanie o świadczeniu za okres późniejszy na podstawie nowych okoliczności sprawy, niż te które były przedmiotem orzekania organu rentowego w decyzji (tak SN m.in. w wyroku z dnia 22.04.2008r., (...) 223/07, LEX nr 837069).

Ze znajdujących się w aktach ZUS opinii biegłych, wydawanych w sprawach III 301/04, (...) 818/06 i (...) 700/08 i wyroków Sądów w tych sprawach wynika, że w każdej z tych spraw B. L. powoływała się na istnienie takich samych schorzeń, jak obecnie, a Sąd Okręgowy w Ostrołęce w każdej sprawie dysponował opiniami biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, dermatologii i kardiologii, stwierdzającymi zdolność do pracy B. L., co skutkowało oddaleniem odwołań i odmową przyznania renty. W każdej z tych spraw Sąd Apelacyjny w Warszawie, oddalając apelację od wyroku Sądu Okręgowego podzielał to stanowisko.

Zauważyć trzeba, że zgodnie z art. 365 § 1 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, dlatego Sąd jest związany ustaleniami zapadłymi w w/w postępowaniach i treścią wyroków.

Szczególnie istotne znaczenie ma rozstrzygnięcie wydane w sprawie IIIU 700/08, rozstrzygające ostatecznie wniesione odwołanie od decyzji ZUS z dnia 30.07.2008r., odmawiającej prawa do renty. Oddalenie wyrokiem z dnia 05.03.2010r. odwołania w sprawie IIIU 700/08 oznacza zaś, że obecnie Sąd Okręgowy musi przyjąć, iż w dacie 05.03.2010r. B. L. nie była niezdolna do pracy a kwestia jej niezdolności do pracy przed tą datą nie może być obecnie ponownie badana. Z akt rentowych wynika, iż w apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 05.03.2010r. odwołująca powoływała się m.in. na fakt zarażenia jej gronkowcem, które utrudnia leczenie pozostałych jej schorzeń, apelacja ta została jednak oddalona przez Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 24.09.2010r.

Z akt ZUS dotyczących B. L. wynika również, że ostatnim okresem ubezpieczenia odwołującej był okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od dnia 30.11.2002r. do dnia 29.11.2003r. Zaświadczenie PUP w tej kwestii znajduje się przy wniosku odwołującej o rentę, złożonym w dniu 17.12.2003r.

Z akt rentowych odwołującej wynika nadto, iż składając następnie kolejne wnioski o rentę B. L. nie składała już żadnych dokumentów poświadczających fakt podlegania ubezpieczeniom społecznym po dacie 29.11.2003r., a wskazywała jedynie, że wszystkie dokumenty dotyczące jej stażu pracy, złożyła już w ZUS.

Także w niniejszym postępowaniu (...) 641/11 B. L. na ostatniej rozprawie w dniu 28.05.2013r. oświadczyła, iż jej ostatnie zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, tj. zatrudnienie w banku, zakończyło się w 1995r., następnie pobierała rentę, a po jej ustaniu zasiłek dla bezrobotnych, zaś po jego zakończeniu aż do dnia wyrokowania w niniejszej sprawie odwołująca już nie pracowała, nie miała też zawartej umowy zlecenia. Z powyższego wynika więc, iż po dacie 29.11.2003r. odwołująca nie ma nowych okresów ubezpieczenia i opłacania składek, bowiem okres pozostawania osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku nie jest okresem uwzględnianym przy ustalaniu prawa do świadczeń rentowych.

W tej sytuacji, zgodnie z art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla przyznania prawa do renty, niezdolność do pracy odwołującej musiałaby powstać w okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym albo w okresie 18 miesięcy od dnia zaprzestania podlegania tym ubezpieczeniom. W przypadku odwołującej niezdolność do pracy musiałaby więc powstać w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, tj. do 29.11.2003r. albo w okresie 18 miesięcy od dnia zaprzestania pobierania tego zasiłku, tj. do 29.05.2005r.

Warunek ten nie jest możliwy do spełnienia w niniejszym postępowaniu, bowiem jak już wskazano wyżej, w sprawach III 301/04, (...) 818/06 i (...) 700/08 Sąd Okręgowy w wyrokach: z dnia 24.06.2004r., z dnia 06.09.2007r. i z dnia 05.03.2010r. oddalał odwołania uznając B. L. za zdolną do pracy. Ostatni wyrok Sądu Okręgowego zapadł w dniu 05.03.2010r. i do tej daty odwołująca musi być uznawana – zgodnie z tym wyrokiem - za zdolną do pracy, bowiem Sąd Apelacyjny w Warszawie w dniu 24.09.2010r. oddalił apelację od tego wyroku

Z akt ZUS wynika nadto, iż B. L. wykazała ogólny okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 14 lat 6 miesięcy i 2 dni.

Nowy wniosek B. L. o przyznanie renty, złożony w dniu 14.03.2011r. nie może więc skutkować przyznaniem tego świadczenia, gdyż najwcześniejszą datą powstania niezdolności w niniejszej sprawie IIU 641/11 mógłby być dzień 06.03.2010r., a przypada on już po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia. W ciągu ostatniego 10-lecia liczonego od dnia złożenia w/w wniosku o rentę (14.03.2011r.) i ostatniego 10-lecia liczonego od dnia 06.03.2010r. odwołująca nie będzie też spełniać warunku posiadania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, bowiem jej ostatni okres ubezpieczenia kończy się 29.11.2003r.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że B. L., zarówno w dacie składania wniosku (14.03.2011r.) jak i po tej dacie nie spełnia przesłanek do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy prawidłowo odmówił jej prawa do tego świadczenia, dlatego odwołanie od decyzji ZUS z 27.06.2011r. zostało oddalone w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.